

24.11.2017

AVIZ

al Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară

destinat Comisiei pentru dezvoltare regională

referitor la rolul regiunilor și orașelor în punerea în aplicare a Acordului de la Paris COP 21 privind schimbările climatice
(2017/2006(INI))

Raportor pentru aviz: Gilles Pargneaux

SUGESTII

Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară recomandă Comisiei pentru dezvoltare regională, care este comisie competentă, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

1. constată că regiunile și orașele și-au dovedit deja angajamentul față de combaterea schimbărilor climatice în calitatea lor de principali contribuitori la inițiativele Agenda de acțiune Lima-Paris (LPAA) și Zona actorilor nestatali pentru combaterea acțiunii climatice (NAZCA); salută inițiativele precum Convenția primarilor pentru climă și energie, inclusiv inițiativa privind adaptarea la schimbările climatice (Inițiativa primarilor privind adaptarea), Memorandumul de înțelegere „Sub 2 grade” și inițiativa RegionsAdapt; încurajează mai multe orașe ale UE să se alăture acestor inițiative și să se angajeze să adopte măsuri ambițioase de combatere a schimbărilor climatice; consideră că contribuția unor astfel de inițiative ar trebui să fie recunoscută și încurajată de guvernele naționale și regionale, precum și de organizațiile interguvernamentale;
2. observă că autoritățile locale sunt responsabile de punerea în aplicare a majorității măsurilor de atenuare și adaptare la schimbările climatice și a majorității legislației UE din acest domeniu; subliniază necesitatea de a acționa în ceea ce privește planificarea urbană, mobilitatea, transportul public și infrastructura, performanța energetică a clădirilor, campaniile educaționale, orașele inteligente, rețelele inteligente și subvențiile regionale pentru punerea în aplicare a Acordului de la Paris;
3. constată că, în prezent, majoritatea europenilor trăiește în orașe; constată, de asemenea, că opțiunile de infrastructură urbană alese de responsabilii orașelor vor avea un impact asupra capacității orașelor de a rezista la schimbările climatice, deoarece ploile mai frecvente, inundațiile și valurile de căldură se vor număra, foarte probabil, printre provocările cu care se vor confrunta orașele europene ca urmare a schimbărilor climatice;
4. subliniază faptul că orașele, întreprinderile și alți actori nestatali au un potențial de atenuare cuprins între 2,5 și 4 miliarde de tone de CO₂ până în 2020¹, mai mult decât emite India într-un an, și că această cantitate este similară ca amploare cu reducerea cuprinsă între 4 și 6 miliarde de tone preconizată de ONU a fi realizată, până în 2030, un deceniu mai târziu, prin intermediul contribuțiilor preconizate stabilite la nivel național (CPSN) adoptate la Paris;
5. subliniază faptul că regiunile și orașele joacă un rol esențial în combaterea schimbărilor climatice și pot reduce pe cont propriu 5 % din emisiile la nivel mondial, pentru a respecta Acordul de la Paris, și, în comun cu alte niveluri ale administrației și cu sectorul privat, au potențialul de a reduce emisiile globale cu 46 %²;
6. reamintește că sectorul transporturilor este responsabil atât pentru emisiile de gaze cu efect de seră, cât și pentru poluanții atmosferici care sunt periculoși pentru sănătate și a

¹ Raport al Global Gender and Climate Alliance (GGCA), decembrie 2015.

² Studiu Arup intitulat *Deadline 2020. How cities will get the job done* (Termen-limită: 2020. Cum își vor îndeplini orașele sarcina).

<http://www.c40.org/researches/deadline-2020>

căror concentrație în aerul urban este reglementată prin Directiva (UE) 2016/2284 privind reducerea emisiilor naționale de anumiți poluanți atmosferici¹;

7. reamintește că articolul 7 alineatul (2) din Acordul de la Paris recunoaște că „adaptarea este o problemă globală cu care se confruntă toți, care are dimensiuni locale, subnaționale, naționale, regionale și internaționale”;
8. recunoaște că acțiunile autorităților locale sunt esențiale pentru a le permite guvernelor să își îndeplinească angajamentele în cadrul unei acțiuni în domeniul climei la nivel mondial;
9. subliniază faptul că actorii nestatali devin un element esențial al regimului climatic de după Acordul de la Paris și al procesului Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (CCONUSC); subliniază faptul că aceștia ar putea aduce contribuții valoroase la dialogul de facilitare și la bilanțurile la nivel mondial și ar putea contribui la un proces de reexaminare mai eficace în temeiul Acordului de la Paris;
10. solicită intensificarea acțiunilor individuale și coordonate la nivelul UE și la nivel regional și local vizând adaptarea la impactul schimbărilor climatice;
11. subliniază faptul că orașele conduc procesul de elaborare a politicilor urbane, având capacitatea de a conecta inițiativele cu planurile naționale de acțiune și de a se concentra asupra inițiativelor cu cel mai mare impact; solicită o implicare mai profundă a administrațiilor locale în procesul decizional de la nivelul UE;
12. constată că primarii orașelor sunt direct responsabili față de alegătorii lor pentru deciziile pe care le iau și pot acționa mai eficace și mai rapid și adesea cu rezultate imediate și de impact;
13. solicită o nouă administrare care ar putea asigura fonduri pentru acțiuni de combatere a schimbărilor climatice și o mai bună integrare a regiunilor și orașelor și a organismelor lor reprezentative, cum ar fi Comitetul Regiunilor la nivelul UE, în procesul CCONUSC, cu scopul de a institui un dialog direct permanent între diferitele niveluri, pornind de la nivelul local și regional; constată că anunțul SUA privind retragerea sa din Acordul de la Paris a determinat numeroase state și orașe americane să își reitereze angajamentul față de respectarea contribuției SUA stabilite la nivel național (CSN), pentru a reduce, până în 2025, emisiile SUA cu 26-28 % comparativ cu nivelul din 2005, precum și că, dat fiind contextul special, autoritățile locale și subnaționale ar trebui să facă parte integrantă din procesul CCONUSC, astfel încât pozițiile lor să fie reprezentate în cadrul acestui proces și să se faciliteze diseminarea celor mai bune practici locale în ceea ce privește atenuarea și adaptarea la schimbările climatice;
14. subliniază necesitatea unei trimiteri clare la rolul guvernelor locale și regionale în cadrul Acordului de la Paris pentru a asigura o reacție pe termen lung la schimbările climatice; subliniază că UE trebuie să lucreze pe teren cu orașele și regiunile pentru a le face mai bine conectate și mai durabile, pentru a crea municipalități eficiente din punct de vedere

¹ Directiva (UE) 2016/2284 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2016 privind reducerea emisiilor naționale de anumiți poluanți atmosferici, de modificare a Directivei 2003/35/CE și de abrogare a Directivei 2001/81/CE (JO L 344, 17.12.2016, p. 1).

energetic și pentru a dezvolta rețele mai inteligente de transport urban;

15. subliniază faptul că, până în 2030, aproape 60 % din populația mondială va trăi în mediul urban; observă că obiectivul de dezvoltare durabilă (ODD) nr. 11, dezvoltarea orașelor și a așezărilor umane pentru ca ele să fie deschise tuturor, sigure, reziliente și durabile, prevede creșterea substanțială, până în 2020, a numărului de orașe și de așezări umane care adoptă și pun în aplicare politici și planuri integrate pentru incluziune, eficiența utilizării resurselor, atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea și reziliența la dezastre, precum și dezvoltarea și implementarea, în conformitate cu Cadrul de Acțiune de la Sendai pentru Reducerea Riscurilor de Dezastre 2015-2030, a unei gestionări holistice a riscului de dezastre, la toate nivelurile; observă că, conform World Urbanisation Prospects (ONU, 2014), 54 % din populația mondială locuia în 2014 în mediul urban, în timp ce în 1950 procentul era de 30 %; se estimează că acest procent va ajunge la 66 % în 2050;
16. solicită ca noua structură la nivel mondial să implice în mod oficial autoritățile locale și regionale în pregătirea și punerea în aplicare a unui plan clar de acțiune privind clima pentru Acordul de la Paris; consideră că această structură trebuie să monitorizeze obiectivele obligatorii, să monitorizeze progresul prin intermediul unor mecanisme de evaluare și să furnizeze instrumente financiare adaptate pentru a transforma angajamentele în rezultate tangibile;
17. solicită să se promoveze și să se garanteze coordonarea tuturor autorităților publice și să se încurajeze participarea cetățenilor, a actorilor sociali și a actorilor economici;
18. solicită o foaie de parcurs privind adaptarea care să monitorizeze acțiunile climatice la nivel regional și local și să includă cele mai recente date privind acțiunile de adaptare în UE, inclusiv pentru raportarea privind CSN din UE;
19. este preocupat de faptul că intensificarea fenomenelor meteorologice extreme, cum ar fi valurile de căldură, furtunile violente, inundațiile și seceta, este o consecință directă a schimbărilor climatice provocate de om și va continua să afecteze negativ numeroase părți ale Europei, cu o frecvență mai mare, ceea ce va accentua vulnerabilitatea populațiilor, naturii și ecosistemelor în care acestea locuiesc, dacă nu se iau măsuri concrete și dacă nu se restabilește ciclul apei; subliniază necesitatea de a intensifica investițiile în infrastructura ecologică care poate ajuta orașele să se răcorească sau să ofere protecție și ajutor în timpul fenomenelor meteorologice extreme; menționează că orașele și regiunile sunt interconectate și depind de alte orașe și regiuni în ceea ce privește furnizarea unor servicii esențiale, cum ar fi alimentele, apa și energia, precum și infrastructura pentru punerea la dispoziție a acestora; subliniază faptul că planificarea și dezvoltarea adaptării eficiente necesită informații solide despre viitoarele riscuri climatice cu care se confruntă un oraș și despre modul în care acestea se traduc în vulnerabilități fizice și economice; reamintește că există în continuare orașe care nu dispun de informații cu privire la riscurile climatice specifice cu care se confruntă, care să contribuie la procesul de luare a deciziilor privind planificarea și dezvoltarea la nivel local și că, pentru a realiza acest lucru, este nevoie de o abordare comună și cuprinzătoare care să îmbine dialogul și parteneriatele ce intersectează sectoare și niveluri de guvernare; solicită un sprijin integrat al UE pentru a îmbunătăți solidaritatea și schimbul de bune practici între statele membre și pentru a asigura că regiunile cele

mai afectate de schimbările climatice sunt capabile să ia măsurile necesare pentru a se adapta;

20. îndeamnă regiunile, municipiile și orașele să întocmească planuri specifice de adaptare, pentru a asigura reducerea vulnerabilității în fața schimbărilor climatice;
21. subliniază necesitatea de a majora investițiile în infrastructura ecologică care poate ajuta orașele să reducă temperatura și să ofere protecție și ajutor în timpul fenomenelor meteorologice extreme;
22. constată că, în special, înmulțirea suprafețelor cu vegetație lemnoasă în orașe, cu o selecție atentă a speciilor adecvate pentru o zonă dată, scade fluxul de căldură sensibilă și temperatura aerului, îmbunătățind efectiv microclimatul orașelor și confortul termic al oamenilor; este de părere că această considerație ar trebui să reprezinte baza pentru amenajarea teritoriului și pentru proiectele urbane ale orașelor din UE;
23. subliniază că este necesar ca regiunile să pună în aplicare și să actualizeze periodic programe regionale care conțin măsuri de facilitare a adaptării adecvate, pentru a combate efectele schimbărilor climatice, și că toate regiunile trebuie să coopereze la elaborarea planurilor de adaptare la impactul schimbărilor climatice și la elaborarea unor planuri integrate pentru managementul zonelor costiere și al resurselor de apă;
24. reamintește că Strategia europeană de adaptare la schimbările climatice (COM(2013)0216) identifică trei principale obiective și acțiunile corespunzătoare: 1) promovarea acțiunii statelor membre; 2) încurajarea statelor membre să adopte strategii de adaptare cuprinzătoare și 3) disponibilizarea de fonduri LIFE în sprijinul creării de capacități și intensificarea măsurilor de adaptare în Europa (2013-2020);
25. reamintește că, pentru îndeplinirea angajamentelor asumate prin Acordul de la Paris, este necesară nu numai reducerea emisiilor, ci și creșterea capacității de absorbție a CO₂ în sol, astfel încât, în cea de a doua jumătate a acestui secol, să aibă loc eliminarea netă a emisiilor de CO₂ din atmosferă;
26. solicită îmbunătățirea protecției pădurilor urbane existente și a celor nou create din regiunile UE, având în vedere rolul semnificativ pe care acestea îl au în timpul liber al populației locale și, în anumite zone, în asigurarea și conservarea surselor de apă potabilă; consideră că localitățile ar trebui să acorde tot sprijinul necesar pentru menținerea acestor ecosisteme și a serviciilor lor și pentru prevenirea oricăror activități care ar cauza deteriorarea lor;
27. subliniază că creșterea rezilienței societății și a zonelor locuite de oameni, pentru a face față efectelor inevitabile ale schimbărilor climatice, necesită, printre alte măsuri, creșterea eficienței și raționalității utilizării apei (printre măsurile de adaptare, trebuie să se acorde prioritate măsurilor din domeniul apei în același mod în care măsurile de atenuare sunt direcționate deja spre domeniul carbonului) și acțiuni în zonele de coastă; dezvoltarea unor strategii bazate pe o planificare urbană ecologică, acordându-se o atenție deosebită apărării împotriva inundațiilor; mobilizarea cunoștințelor și resurselor pentru adaptarea culturilor și gestionarea pădurilor pentru a aborda problemele legate de secetă și incendii și sporirea conectivității dintre ecosisteme pentru a încuraja speciile să migreze;

28. recunoaște că sunt necesare măsuri de adaptare pentru a se obține coordonarea și coerența la toate nivelurile planificării și gestionării, precum și că este important să se asigure abordări comune și coerență deplină între strategiile naționale de adaptare și planurile locale de management al riscurilor;
29. atrage atenția că vulnerabilitatea persoanelor în fața efectelor schimbărilor climatice, în special a așa-numitelor fenomene extreme, este în mare măsură determinată de capacitatea acestora de a accesa resurse de bază, cum ar fi energia și apa; invită autoritățile publice ca, ținând cont de acest lucru, să garanteze accesul la cele două resurse de bază;
30. constată că numai 15 state membre au adoptat un plan de acțiune și o strategie de adaptare, cu câteva măsuri concrete în practică; subliniază necesitatea de a monitoriza și de a evalua toate strategiile de adaptare și planurile de acțiune privind prevenirea riscurilor, gestionarea inundațiilor și gospodărirea apelor;
31. recunoaște că o gestionare eficientă a resurselor este fundamentală pentru atenuare și adaptare, în scopul de a identifica prioritățile comune; solicită elaborarea unor strategii locale integrate care să asigure o utilizare mai eficientă a resurselor și crearea unei rezistențe sporite și adaptarea la impactul schimbărilor climatice în zonele cele mai afectate;
32. este de părere că autoritățile locale și regionale ar trebui să întreprindă acțiuni integrate și pe termen lung privind atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la nivel local;
33. consideră că autoritățile locale și regionale ar trebui să poată să își definească în mod clar angajamentele privind atenuarea și adaptarea, așa cum au făcut autoritățile naționale prin intermediul contribuțiilor stabilite la nivel național, pentru a asigura contribuții solide și transparente, pornind de la procese ferme de monitorizare, raportare și verificare (MRV), prin inițiative cum ar fi Convenția globală a primarilor pentru climă și energie; solicită crearea unui sistem de contribuții stabilite la nivel local care să fie pus în aplicare în legătură directă și în mod complementar cu contribuțiile stabilite la nivel național; consideră că aceste contribuții, fie naționale, subnaționale, regionale sau locale, ar trebui să adere la modalități, proceduri și orientări comune, după caz, pentru a asigura transparența acțiunii și asistență;
33. consideră că autoritățile locale și subnaționale ar trebui să poată să își definească în mod clar angajamentele privind atenuarea și adaptarea, așa cum au făcut autoritățile naționale prin intermediul contribuțiilor stabilite la nivel național, pentru a asigura contribuții solide și transparente, pornind de la procesele ferme de monitorizare, raportare și verificare (MRV), prin inițiative cum ar fi Convenția globală a primarilor pentru climă și energie; solicită crearea unui sistem de contribuții stabilite la nivel local care să fie pus în aplicare în legătură directă și în mod complementar cu contribuțiile stabilite la nivel național; consideră că aceste contribuții, fie naționale, subnaționale, regionale sau locale, ar trebui să adere la modalități, proceduri și orientări comune, după caz, pentru a asigura transparența acțiunii și asistență;
34. reamintește că cel puțin 20 % din bugetul UE pentru perioada 2014-2020 (circa 212 miliarde EUR) ar trebui cheltuit pentru acțiuni în domeniul climei; constată că, în Raportul său special nr. 31/2016, Curtea de Conturi Europeană consideră că există un

risc semnificativ de a nu se reuși să se atingă obiectivul de 20 % dacă nu se depun eforturi mai mari de combatere a schimbărilor climatice, recunoscând totuși că adoptarea obiectivului a condus la o finanțare mai importantă și mai bine direcționată a acțiunilor în domeniul climei în cadrul unora dintre fondurile structurale și de investiții europene, și anume Fondul european de dezvoltare regională și Fondul de coeziune, dar că totuși, în alte domenii, cum ar fi Fondul social european, agricultura, dezvoltarea rurală și pescuitul, se menține, în mare măsură, situația de statu-quo (adică nu a existat o schimbare semnificativă către acțiuni climatice);

35. salută includerea obiectivelor tematice TO4, TO5 și TO6 printre criteriile de alocare a fondurilor de coeziune; reamintește că, conform Curții de Conturi Europene, angajamentul de a asigura că cel puțin 20 % din CFM este cheltuit pentru acțiuni de combatere a schimbărilor climatice în perioada 2014-2020 ar putea să nu fie realizat în lipsa unor măsuri suplimentare;
36. subliniază lipsa unui sistem de raportare a proporției din fondurile structurale și de coeziune alocate acțiunilor administrațiilor descentralizate de atenuare a schimbărilor climatice și de adaptare la acestea;
37. solicită Comisiei să impună statelor membre obligația de a indica procentul din fondurile europene cheltuite la nivel local pentru reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și pentru a asigura adaptarea teritoriilor la schimbările climatice;
38. invită Comisia, BEI și statele membre să consolideze capacitatea administrativă a regiunilor și orașelor pentru ca acestea să poată profita pe deplin de posibilitățile de finanțare publice și private disponibile la nivelul UE; subliniază că este nevoie de asistență financiară îmbunătățită pentru a ajuta autoritățile locale și regionale să pună în aplicare măsuri coerente în domeniul climei; consideră că mecanismele de finanțare, cum ar fi fondurile globale pentru climă, ar trebui să fie accesibile în mod direct autorităților locale;
39. este conștient de problemele pe care le vor întâmpina localitățile și regiunile care au fost complet dependente economic până în momentul actual de exploatarea surselor de energie convenționale precum cărbunele și solicită ca schimbarea structurală a acestora să fie sprijinită prin programe de finanțare ale UE;
40. îndeamnă autoritățile locale și regionale să facă tot ce le stă în putință pentru a institui fonduri publice care să poată fi folosite, de exemplu, pentru a promova dezvoltarea de surse de energie regenerabile, a descentraliza rețelele și a încuraja generarea de energie electrică de către consumatori;
41. solicită autorităților publice să înregistreze acțiunile care sporesc vulnerabilitatea sau care cresc emisiile de gaze cu efect de seră și să ofere stimulente fiscale activităților care promovează adaptarea la schimbările climatice sau reducerea emisiilor;
42. subliniază că este necesar să se stimuleze tranziția energetică și investițiile locale în măsuri de adaptare și de atenuare a schimbărilor climatice, prin simplificarea normelor, reducerea birocrăției, făcând posibile soluții inovatoare și încurajând parteneriatele cu comunitățile locale și cu societatea civilă, cu scopul de a promova acțiunea în domeniul climei; solicită inițiative naționale de sensibilizare a publicului cu privire la efectele

schimbărilor climatice;

43. subliniază importanța educației pentru protecția climei și solicită să se adopte suficiente măsuri pentru localități și școli, astfel încât să se poată asigura expertiza cerută;
44. salută inițiativele orașelor, precum orașele inteligente și rețelele inteligente, care urmăresc reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și creșterea utilizării eficiente a resurselor prin combaterea schimbărilor climatice, prin realizarea unei creșteri verzi și prin promovarea zonelor conectate de sistemele de transport public; subliniază că regiunile trebuie să-și îmbunătățească normele privind orașele ecologice în vederea creșterii ecologice urbane la nivel național, dat fiind că orașele au o contribuție majoră la emisiile de gaze cu efect de seră și că soluțiile cum ar fi rețelele inteligente oferă potențialul de a furniza energie mai eficient către locuințe și clădiri, îmbunătățind astfel eficiența energetică și consumul de energie;
45. invită autoritățile competente să direcționeze producția agricolă și silvică către activitățile care servesc reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră directe și indirecte și să elaboreze planuri care să permită creșterea progresivă a capacității de absorbție a solului;
46. salută potențialele avantaje economice ale orașelor care sunt pionieri în materie de infrastructură cu emisii scăzute de dioxid de carbon, printre care se numără costurile reduse ale energiei electrice, costurile reduse de întreținere și cheltuieli reduse pentru sănătatea publică, care este îmbunătățită prin reducerea poluanților;
47. reamintește că proiectele în materie de energie regenerabilă de dimensiuni reduse, cum ar fi comunitățile de energie din surse regenerabile și proiectele de consum autonom de energie din surse regenerabile, pot contribui la realizarea obiectivelor Acordului de la Paris;
48. subliniază faptul că este important ca orașele să joace un rol principal în lupta împotriva schimbărilor climatice, prin promovarea utilizării transportului public, inclusiv a transportului feroviar; constată că traficul aglomerat reprezintă o sursă majoră de emisii de carbon; subliniază că UE trebuie să conlucreze pe teren cu orașele și regiunile pentru a face regiunile și orașele din UE mai eficiente din punct de vedere energetic și mai bine conectate, în scopul de a dezvolta rețele mai inteligente de transport urban pentru o lume mai rezistentă la schimbările climatice;
49. reamintește că transportul generează nu numai emisii cu impact semnificativ asupra sănătății, ci și emisii de gaze cu efect de seră; subliniază că regiunile și orașele au un potențial uriaș de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră generate de transporturi, dacă se ține seama în mai mare măsură de ele în planificarea transportului; subliniază că este necesar să se finanțeze inițiativele care facilitează mobilitatea locală și regională cu emisii reduse de carbon;
50. invită autoritățile locale să pună în aplicare planuri în domeniile transportului și logisticii pentru a promova transportul public și privat electrificat, inclusiv prin rezervarea anumitor zone exclusiv pentru trafic de biciclete și vehicule electrice și prin punerea la dispoziție a unor puncte de reîncărcare ușor accesibile, în număr suficient;

51. recunoscând importanța deosebită a sectorului transporturilor, solicită desemnarea mai multor regiuni-model, pentru a efectua cercetări privind un sistem de transport inteligent și interconectat între zonele urbane și cele rurale;
52. solicită Comisiei ca programul Orizont 2020 să acorde o mai mare atenție și mai multă finanțare proiectelor de inovare și cercetare în domeniul economiei circulare și al orașelor durabile;
53. reafirmă că trebuie ca regiunile să pună în aplicare Directiva 2010/31/UE privind performanța energetică a clădirilor¹ și Directiva 2012/27/EU privind eficiența energetică²;
54. invită autoritățile locale să desfășoare campanii de informare, inclusiv în cooperare cu reprezentanții unităților de alimentație publică, pentru a sensibiliza publicul cu privire la amprenta de carbon a alimentelor, cu scopul de a-l învăța să se alimenteze sănătos și să consume alimente cu un impact redus asupra mediului;
55. subliniază că alimentele de sezon produse pe plan local reduc emisiile de gaze cu efect de seră generate de transport și, prin urmare, reduc amprenta totală de carbon a alimentelor; invită Comisia să crească producția alimentară durabilă la nivel local și regional;
56. solicită consolidarea parteneriatelor între UE și administrațiile locale și regionale pentru a consolida procedurile de accelerare a acțiunii climatice locale în cadrul economiei circulare, în vederea reducerii deșeurilor, a controlului schimbărilor climatice și a utilizării mai eficiente a resurselor;
57. subliniază faptul că economia circulară constituie un instrument cu un potențial enorm pentru îmbunătățirea durabilității orașelor și solicită Comisiei să integreze orașele în strategia pentru economia circulară;
58. invită autoritățile competente să atace problema deșeurilor în vederea fructificării economiei circulare și a promovării unor tehnici de eliminare a deșeurilor nereutilizabile sau nereciclabile;
59. solicită Comisiei să caute modalități de îmbunătățire a cooperării internaționale între regiuni și actorii de la nivel local pentru a face schimb de bune practici și de lecții învățate în vederea atingerii obiectivelor Acordului de la Paris;
60. solicită guvernelor naționale să ajute orașele și regiunile să îndeplinească angajamentele internaționale de sprijinire a inițiativelor în materie de climă și energie la nivel local și regional;
61. invită orașele și regiunile să preia conducerea în ceea ce privește promovarea eficienței energetice și a producției de energie din surse regenerabile, pentru a reduce emisiile de

¹ Directiva 2010/31/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 mai 2010 privind performanța energetică a clădirilor (JO L 153, 18.6.2010, p. 13).

² Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 privind eficiența energetică, de modificare a Directivelor 2009/125/CE și 2010/30/UE și de abrogare a Directivelor 2004/8/CE și 2006/32/CE (JO L 315, 14.11.2012, p. 1).

gaze cu efect de seră și poluarea aerului; observă că regiunile și orașele pot juca un rol esențial în ceea ce privește decarbonizarea societății și că implicarea acestora în crearea unui sistem energetic bazat pe surse regenerabile de energie ar trebui să reprezinte o prioritate pentru UE și pentru fiecare stat membru;

62. salută decizia Grupului interguvernamental privind schimbările climatice de a redacta un raport special privind orașele și clima în 2023, angajament care va duce la intensificarea cercetărilor privind importanța orașelor pentru combaterea schimbărilor climatice; invită Comisia să participe activ la elaborarea acestuia și să promoveze o viziune teritorială pe mai multe niveluri a acțiunii în domeniul climei; consideră că orașele ar trebui să contribuie la Raportul privind clima mondială din 2018; consideră că orașele și regiunile pot influența procesul de elaborare a politicilor în urma Acordului de la Paris, punând în aplicare o abordare strategică de combatere a încălzirii globale și de sprijinire a măsurilor de atenuare și adaptare în zonele urbane, în care trăiește peste jumătate din populația lumii;
63. recunoaște responsabilitatea deosebită pe care o au orașele în combaterea schimbărilor climatice, deoarece acestea contribuie la 70 % din emisiile de CO₂ la nivel global; consideră că angajamentele asumate în 2015 în cadrul Declarației de la Primăria din Paris vor fi îndeplinite numai prin participarea la Convenția globală a primarilor pentru climă și energie și prin adoptarea pe scară largă a unor planuri de acțiune de către orașele din întreaga Uniune Europeană; invită Comisia să contribuie, ori de câte ori este necesar, la asigurarea integrării cu succes a Pactului primarilor și a Convenției primarilor, care a demarat la 22 iunie 2016;
64. ia act de faptul că, în cadrul COP 22 de la Marrakesh, autoritățile locale și regionale au elaborat „Foaia de parcurs pentru acțiune de la Marrakesh”, în care se evidențiază faptul că este nevoie de o implicare mai directă a autorităților locale, care ar trebui recunoscute oficial ca participanți la discuția oficială privind schimbările climatice, și nu doar ca fiind pe picior de egalitate cu alți actori nestatali, precum ONG-urile și sectorul privat;
65. pune accentul pe faptul că autoritățile publice ar trebui să dea un exemplu în ceea ce privește consumul de energie și solicită ca fondurile structurale să fie majorate sau orientate înspre promovarea eficienței energetice a clădirilor publice și a alimentării autonome a localităților cu energie regenerabilă;
66. îndeamnă Comisia și statele membre să promoveze sisteme-pilot și modele de autoadministrare a energiei la nivel local, modele bazate pe sisteme de distribuție, a căror rentabilitate economică este destinată să finanțeze noi instalații care reduc impactul asupra mediului;
67. invită Comisia să promoveze coordonarea și schimbul de informații și de bune practici între statele membre, regiuni, comunități locale și orașe;
68. este nemulțumit de evaluarea Curții de Conturi Europene din 2016, conform căreia obiectivul UE de a cheltui 20 % din bugetul său în actuala perioadă de programare privind acțiunile în domeniul climei nu va fi atins; recunoaște gama largă de dificultăți de măsurare și evaluare a proiectelor UE menite să atenueze schimbările climatice și impactul acestora; solicită Comisiei să țină Parlamentul la curent cu privire la progresele realizate în acest domeniu important;

69. subliniază importanța proiectelor descentralizate și cooperative ale cetățenilor în domeniul energiei și solicită susținerea acestora din fondurile structurale și prin reducerea sarcinii administrative la nivel național și regional;
70. recunoaște importanța abordărilor ascendente pentru a convinge părțile interesate să participe la atenuarea schimbărilor climatice; recunoaște potențialul instrumentelor prevăzute în Regulamentul privind dispozițiile comune¹, cum ar fi investițiile teritoriale integrate și dezvoltarea locală plasată sub responsabilitatea comunității, pentru a contribui la atingerea obiectivelor UE în acest domeniu; invită Comisia să colaboreze cu părțile interesate de la nivel național și local pentru a se asigura că acestea utilizează în mod adecvat întreaga gamă de instrumente de care dispun;
71. își reiterează angajamentul de a lansa cu succes la nivel mondial Convenția primarilor pentru climă și energie; observă că este important să se stabilească obiective care să fie pe deplin măsurabile; observă, de asemenea, că mai multe planuri de acțiune prezentate conțin angajamente până în 2020 și că, prin urmare, orașele vizate trebuie să depună eforturi suplimentare până în 2030;
72. salută măsurile voluntare („sistemul de semnalizare”) menite să asigure vizibilitatea impactului asupra climei și a amprentei de carbon ale alimentelor și ale altor produse și solicită stabilirea unor indicatori comuni la nivel european care să permită o etichetare voluntară, dar comparativă, mai ales în domeniul comerțului regional.

¹ Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului (JO L 347 20.12.2013, p. 320).

**INFORMAȚII PRIVIND ADOPTAREA
ÎN COMISIA SESIZATĂ PENTRU AVIZ**

Data adoptării	21.11.2017
Rezultatul votului final	+: 59 -: 0 0: 2
Membri titulari prezenți la votul final	Margrete Auken, Pilar Ayuso, Zoltán Balczó, Catherine Bearder, Ivo Belet, Simona Bonafè, Lynn Boylan, Soledad Cabezón Ruiz, Nessa Childers, Alberto Cirio, Birgit Collin-Langen, Miriam Dalli, Seb Dance, Angélique Delahaye, Mark Demesmaeker, Bas Eickhout, Francesc Gambús, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Arne Gericke, Jens Gieseke, Julie Girling, Françoise Grossetête, Andrzej Grzyb, Anneli Jäätteenmäki, Jean-François Jalkh, Benedek Jávor, Josu Juaristi Abaunz, Kateřina Konečná, Urszula Krupa, Giovanni La Via, Peter Liese, Norbert Lins, Valentinas Mazuronis, Joëlle Mélin, Susanne Melior, Rory Palmer, Gilles Pargneaux, Piernicola Pedicini, Bolesław G. Piecha, Pavel Poc, Frédérique Ries, Daciana Octavia Sârbu, Annie Schreijer-Pierik, Davor Škrlec, Renate Sommer, Ivica Tolić, Nils Torvalds, Adina-Ioana Vălean, Damiano Zoffoli
Membri supleanți prezenți la votul final	Jørn Dohrmann, Herbert Dorfmann, Eleonora Evi, Martin Häusling, Rupert Matthews, Stanislav Polčák, Christel Schaldemose, Bart Staes, Dubravka Šuica, Carlos Zorrinho
Membri supleanți [articolul 200 alineatul (2)] prezenți la votul final	Maria Noichl

**VOT FINAL PRIN APEL NOMINAL
ÎN COMISIA SESIZATĂ PENTRU AVIZ**

59	+
ALDE	Catherine Bearder, Gerben-Jan Gerbrandy, Anneli Jäätteenmäki, Valentinas Mazuronis, Frédérique Ries, Nils Torvalds
ECR	Mark Demesmaeker, Jørn Dohrmann, Arne Gericke, Julie Girling, Urszula Krupa, Rupert Matthews, Bolesław G. Piecha
EFDD	Eleonora Evi, Piernicola Pedicini
GUE/NGL	Lynn Boylan, Josu Juaristi Abaunz, Kateřina Konečná
NI	Zoltán Balczó
PPE	Pilar Ayuso, Ivo Belet, Alberto Cirio, Birgit Collin-Langen, Angélique Delahaye, Herbert Dorfmann, Francesc Gambús, Elisabetta Gardini, Jens Gieseke, Françoise Grossetête, Andrzej Grzyb, Giovanni La Via, Peter Liese, Norbert Lins, Stanislav Polčák, Annie Schreijer-Pierik, Renate Sommer, Dubravka Šuica, Ivica Tolić, Adina-Ioana Vălean
S&D	Simona Bonafè, Soledad Cabezón Ruiz, Nessa Childers, Miriam Dalli, Seb Dance, Susanne Melior, Maria Noichl, Rory Palmer, Gilles Pargneaux, Pavel Poc, Christel Schaldemose, Daciana Octavia Sârbu, Damiano Zoffoli, Carlos Zorrinho
VERTS/ALE	Margrete Auken, Bas Eickhout, Martin Häusling, Benedek Jávor, Davor Škrlec, Bart Staes
0	-
2	0
ENF	Jean-François Jalkh, Joëlle Mélin

Legenda simbolurilor utilizate:

- + : pentru
- : împotriva
- 0 : abțineri